

ВІДГУК
офіційного опонента
на дисертацію Атаманюк Світлани Іванівни
«Теорія і практика підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і
спорту до використання інноваційних видів рухової активності у
професійній діяльності»,
подану на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук
зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти

Актуальність теми виконаної роботи та її зв'язок
із галузевими науковими програмами

Сучасний рівень розвитку суспільства, освіти та науки висуває високі вимоги до компетентності фахівців різних напрямів, що потребує суттєвих змін у професійній підготовці. Особливо відчутні потреби вдосконалення педагогічної освіти, зокрема навчання майбутніх учителів фізичного виховання. Конкуренція на ринку праці передбачає перехід до ефективніших форм фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи з молоддю, а реалізація прогресивних ідей гуманістичної парадигми освіти у практиці загальноосвітньої школи вимагає підготовки висококваліфікованих учительських кадрів.

Загальноосвітня школа потребує учителів фізичної культури, які є фізично активними й витривалими, здатні на творчий підхід до вирішення проблем, спроможні сприймати й запроваджувати інновації в різні галузі знань, зокрема, у сферу фізичної культури.

У зв'язку з цим важливого значення набуває модернізація професійної підготовки вчителів фізичної культури в закладах вищої освіти з метою опанування студентами комплексом інноваційних знань, умінь і навичок у галузі фізичної культури і спорту, формування в них таких професійних інтересів, мотивів і ціннісних орієнтацій, які ефективно спрямовують до інноваційної професійної діяльності.

У контексті зазначеного дисертація С. І. Атаманюк, що присвячена обґрунтуванню теорії і практики підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності сприяє узагальненню та екстраполяції позитивного історичного досвіду в умовах реформування системи вищої освіти.

Важливо відзначити, що означене дослідження виконано відповідно до плану наукових досліджень кафедри фізичної культури, олімпійських та неолімпійських видів спорту Національного університету «Запорізька політехніка» «Новітні та нетрадиційні методики фізичного виховання у ЗВО в сучасних економічних умовах» (номер державної реєстрації 05818) та кафедри інформатики Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка «Професійне становлення фахівця в умовах цифрового освітнього середовища» (номер державної реєстрації № 0120U100572).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації

Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації підтверджується результатами дослідження, здійсненого дисертантом, і в цілому не викликає сумнівів.

Про це свідчить аналіз тексту дисертації, автореферату та змісту публікацій автора. Дисертаційне дослідження має відповідну теоретико-методологічну основу (філософського, загальнонаукового та конкретно-наукового рівнів). Наукова робота ґрунтується на належній джерельній базі.

У списку використаних джерел 503 найменувань, з них 38 – іноземною мовою.

Представлені в дослідженні теоретичні та фактичні матеріали залучалися при розробленні навчально-методичного забезпечення процесу підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності. Зокрема, підготовлено й апробовано: монографію «Інноваційні види рухової активності та підготовка майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до їх використання»; навчально-методичні посібники («Фізична й функційна підготовленість спортсменів, які займаються академічною греблею» (у співавторстві з Ю. Римарь, Ю. Журавльовим), «Колове тренування як засіб розвитку спеціальних рухових якостей на заняттях з фізичного виховання у навчально-тренувальному процесі у вищих навчальних закладах» (у співавторстві з Н. Голевою, В. Кемкіною, О. Кириченко), «Розвиток швидко-силових якостей та спеціальної витривалості спортсменок високого класу у спортивному командному фітнесі» (у співавторстві з Т. Пасічною, Н. Голевою), методичні рекомендації («Методичні рекомендації до занять силовою підготовкою для студентів всіх спеціальностей» (у співавторстві з С. Щербій, В. Гавриленко, С. Кокаревою), «Методичні вказівки до лікувальної фізичної культури при різних захворюваннях студентів спеціальної медичної групи» (у співавторстві з О. Кириченко, О. Терьохіною, К. Шеховцовою), конспекти лекцій («Конспект лекцій з основ здорового способу життя та фізичного виховання студентів» (у співавторстві з В. Івахненко, В. Кемкіною), «Конспекти лекцій розділу «Музритміка з елементами хореографії» з дисципліни «Фізичне виховання», спеціалізація «Аеробіка» для студентів ВНЗ технічного профілю» (у співавторстві з С. Кокаревою, С. Щербій)), тестові завдання «Фізичне виховання студентів. Тестові завдання до теоретичної частини з фізичного виховання для студентів вищих навчальних закладів» (у співавторстві з К. Івановою, А. Чмихал, С. Кокаревою).

Результати дисертаційної роботи впроваджено в освітній процес Запорізький національний університет (довідка № 333/0101-13 від 09.11.2020), Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (довідка № 07-10/2787 від 31.12.2020), Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (довідка № 68/09 від 08.09.2020), Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського (довідка №

2212/26/1 від 31.12.2020), Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (довідка №688/12 від 29.12.2020), Національний університет «Запорізька політехніка» (довідка № 37- 03/3385 від 22.12.2020), Національний університет «Львівська політехніка» (довідка №67-01-1277 від 13.07.2021), Бердянський державний педагогічний університет (довідка №57-19/145 від 05.02.2021), Федерація України зі спортивної аеробіки та фітнесу (довідка №239 від 01.12.2020), Запорізький обласний осередок Української Федерації Гімнастики (довідка № 017-д від 16.01.2021).

Рекомендації щодо використання результатів і висновків дисертації

Результати дисертаційного дослідження можуть бути використані у системі підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту: у процесі викладання нормативних і варіативних дисциплін і спецкурсів професійного, мовного та інформатичного спрямування, розробленні освітніх програм, навчальних планів підготовки фахівців фізичної культури і спорту та інших спеціальностей, розробленні та вдосконаленні змісту освітніх компонентів освітньо-професійних і освітньо-наукових програм, у підготовці здобувачами вищої освіти кваліфікаційних робіт тощо.

Практичні напрацювання можуть знайти використання у процесі розроблення підручників і навчальних посібників, методичних матеріалів, що підтримують всі форми (очна, заочна, дистанційна) професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту та інших спеціальностей.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність загалом

Заслуговує на увагу ретельна розробка структури дисертаційної роботи, яка зберігає логічну послідовність та комплексність викладення матеріалу як на рівні роботи в цілому, так і в межах кожного окремого розділу. Дисертаційна робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, списку використаних джерел і додатків. У вступі чітко визначено мету дослідження, його завдання, об'єкт і предмет, розкрито концепцію і теоретико-методологічні основи.

Теоретично вагомим, на нашу думку, є матеріал першого розділу роботи – **«Стан розробленості проблеми підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності»**, в якому автором досліджено стан розробленості проблеми підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у науково-педагогічних дослідженнях, з'ясовано сутність і структуру ключових дефініцій дослідження «інноваційні види рухової активності» та «готовність майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності».

Обґрунтовано, що професійна підготовка майбутніх фахівців ФКіС у ЗВО має сприйматися як необхідна умова досягнення високої конкурентоспроможності фахівця галузі ФКіС, а тому має охоплювати не лише такі напрями, як фізичне виховання різних груп населення, масовий

спорт, фізкультурно-спортивна реабілітація, про що зазначено в Законі України «Про фізичну культуру і спорт», але й інші, зокрема інноваційні форми фізичної активності.

На основі термінологічного аналізу з'ясовано сутність провідних категорій дослідження.

Інноваційні види рухової активності визначено як такі види рухової активності, які утворилися в певних осередках (молодіжні течії; національні ігри\ забави, які історично склалися в певній місцевості або під впливом розвитку певної культури тощо), тільки починають набувати популярності в світі та мають принципові відмінності від загальнопоширених видів рухової активності (гімнастика, плавання, спортивні ігри Олімпійського комітету тощо).

У дисертації класифіковано інноваційні види рухової активності: оздоровлювальні системи давньосхідних культур (хатха-йога, цигун, тайцзицунань тощо); східні бойові мистецтва (у-шу, карате, тхеквондо, кеукушинкай тощо); авторські оздоровлювальні системи (вчення Іванова, методика Стрельникової, методика Шаталової, методика Котлярова, комплексні системи загартовування, харчування, дихання); нові (інноваційні) форми рухової активності (аеробіка (різні види); шейпінг; брейкданс; фристайл; віндсерфінг); національні види спорту (бойовий гопак; спас; хортинг; ковінки тощо). Також до таких віднесено різні види анімаційної діяльності, засоби артпедагогіки, художнього (виразного) руху, пластично-ритмічної, антистресової пластичної, танцювально-ритмічної і сюжетно-рольової ритмічної гімнастики, «ритмо-рухової оздоровлювальної фізичної культури», танцювально-ігрових вправ (євритмічних вправ, системи вправ «body ballet», театрів фізичного виховання, спорту, рухів, пантоміми, «спонтанного» танцю, естетотерапії тощо).

Під використанням інноваційних видів рухової активності розуміється сукупність різних видів тренерсько-педагогічної діяльності фахівця ФКіС, що орієнтована на застосування інноваційних видів рухової активності у системі їхньої професійної роботи для спортивної підготовки, оздоровлення, розвитку та саморозвитку (сила, витривалість, швидкість, спритність, гнучкість).

За результатами аналізу підходів до означення категорії «готовність» у науково-педагогічній літературі надано авторське тлумачення нового поняття «готовність майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності»: це складне особистісне утворення, яке інтегрує умотивованість опанувати й використовувати інноваційні види рухової активності у професійній діяльності фахівця ФКіС, спеціалізовані знання про інновації в галузі ФКіС загалом та інноваційні види рухової активності, уміння (рухові та методичні) їх демонструвати та навчати покровоко виконувати інших, а також прагнення до саморозвитку й рефлексії щодо їх здійснення / використання / пропагування у власній професійній діяльності.

На підтримку й позитивну оцінку в рецензованій дисертації заслуговує і другий розділ – **«Моделювання процесу підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової**

активності у професійній діяльності» – в якому розкрито методологічні засади дослідження підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності, а також розроблено, змодельовано та теоретично обґрунтовано організаційно-педагогічну систему професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Підтверджено, що підготовка майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності є процесом, який може базуватися на спеціально розробленій організаційно-педагогічній системі підготовки майбутніх фахівців ФКіС, що включає п'ять підсистем: цільову, теоретико-методологічну, змістову, процесуальну та контрольню-результативну.

У цільовій підсистемі зафіксовано мету, а в теоретико-методологічній – обґрунтовані методологічні підходи і принципи, яких варто дотримуватися при формуванні готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Змістова підсистема розкриває особливості модернізації інформаційної складової професійної підготовки: удосконалення змісту фахових дисциплін (орієнтація на використання інноваційних видів рухової активності); розроблення й упровадження вибіркових навчальних дисциплін «Інноваційні види рухової активності»; «Інновації та інноваційна діяльність закладів освіти у сфері фізичної культури»; «Передовий досвід роботи видатних тренерів та фахівців фізичної культури і спорту»); посилення самостійної роботи студентів.

Процесуальна підсистема характеризує навчальну, виховну й розвивальну функції спільної діяльності суб'єктів освітнього процесу (викладач, студент, студентська група) та описує організаційно-методичні засади підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності: форми (лекції-візуалізації; навчально-тренувальні заняття; зустрічі зі стейкхолдерами; виробнича практика; тренінги; майстер-класи; семінари; курсові проєкти), методи (словесні, практичні, наочні, інтерактивні, проєктні, проблемні) й засоби (інформаційно-освітнє середовище ЗВО (у т.ч. платформа Moodle з навчальними матеріалами); Інтернет-ресурси; комплекси фізичних вправ; навчально-методичне забезпечення) організації освітнього процесу та педагогічні умови їх реалізації.

Контрольно-результативна підсистема описує діагностичний апарат, побудований на ідеї обов'язкового формування кожного із компонентів готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Результатом впровадження організаційно-педагогічної системи підготовки майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності є позитивна динаміка змін у рівнях їхньої готовності за кожним із компонентів.

Цілісністю характеризується й третій розділ – **«Практичні аспекти підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності»** – схарактеризовано педагогічні умови підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності, з'ясовано напрями удосконалення змісту, форми, методи та засоби навчання, реалізація яких сприяє підготовці майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

У процесі дослідження обґрунтовано педагогічні умови підготовки майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності з урахуванням затребуваних на сьогодні форм провадження освітньої діяльності.

Педагогічна умова як чинник формальної освіти – модернізація змісту обов'язкових навчальних дисциплін та розроблення варіативних курсів з орієнтацією на використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Реалізація першої педагогічної умови орієнтована на формування мотиваційного та гносеологічного компонентів готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності. Педагогічні умови як чинники неформальної освіти: - ініціювання секцій з інноваційних видів рухової активності; - організація спортивно-масових заходів з інноваційних видів рухової активності.

Реалізація другої та третьої педагогічної умови орієнтована на формування праксеологічного, методичного та особистісного компонентів готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Педагогічна умова як чинник інформальної освіти – використання цифрових технологій візуалізації та технологій цифрового здоров'я.

На основі аналізу видів інформальної освіти обґрунтовано, що реалізація четвертої педагогічної умови – використання цифрових технологій візуалізації та технологій цифрового здоров'я – має відбуватися на основі самонавчання через цифрові канали комунікації, якими виступають як масові відкриті онлайнкурси, так і соціальні мережі, спеціалізовані інтернет-портали і сервіси, відеохостінги, які візуалізують інноваційні види рухової активності, надають інструктажі, коментарі, приклади їх опанування і подальшого використання у професійній діяльності.

Реалізацію четвертої педагогічної умови орієнтована на формування мотиваційного, гносеологічного та особистісного компонентів готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Доведено, що для успішної реалізації педагогічних умов підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту має бути скорегованим зміст навчання (зокрема, через впровадження дисциплін «Інноваційні види рухової активності»; «Інновації та інноваційна діяльність закладів освіти у сфері фізичної культури»; «Передовий досвід роботи видатних тренерів та вчителів фізичної культури»), який слід опанувати з використанням: - форм (лекції-

візуалізації; навчально-тренувальні заняття; зустрічі зі стейкхолдерами; виробнича практика; тренінги; майстер-класи; семінари; курсові проекти; самостійну роботу; неформальна освіта); - методів (словесні, практичні, наочні, інтерактивні, проєктні, проблемні); - засобів (інформаційно-освітнє середовище ЗВО (у т.ч. платформа Moodle з навчальними матеріалами); Інтернет-ресурси; комплекси фізичних вправ; навчально-методичне забезпечення).

У четвертому розділі «**Експериментальна перевірка ефективності організаційно-педагогічної системи підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності**» – автором визначено критерії та показники, на основі яких охарактеризовано рівні готовності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності, а також здійснено експериментальну перевірку ефективності організаційно-педагогічної системи підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Для підтвердження ефективності організаційно-педагогічної системи підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності було розроблено діагностичний апарат.

Виходячи з нетривіальної структури готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності, на формування якої зорієнтовано авторську організаційнопедагогічну систему, розроблено п'ять критеріїв, які на основі показників давали можливість кількісно оцінити зрушення у досягненнях студентів:

- мотиваційно-ціннісний критерій (показник «мотивація до усіх видів роботи у сфері фізичної культури і спорту» перевірявся за методикою В. Каташева визначення рівня мотивації професійного навчання студентів);

- когнітивний критерій (показник «теоретична обізнаність фахівців фізичної культури і спорту щодо інновацій у сфері фізичної культури і спорту» визначався на основі авторського тестування – 100 запитань по 1 балу кожне);

- технологічний критерій (показник «гімнастична підготовленість» визначався на основі експертного оцінювання та показник «рівень розвитку рухових якостей» визначався через тести: біг на 100 м (с), човниковий біг 4×9 м (с), стрибок у довжину з місця (см), згинання і розгинання рук в упорі лежачи (разів), нахил вперед з положення сидячи (см), рівновага (проба Ромберга) (с);

- професійно-діяльнісний (показник «здатність до тренерської діяльності» визначався на основі тестів – 100 запитань теоретичного характеру);

- поведінково-рефлексивний (показник «самоаналіз» визначався на основі тесту Л. Бережнкової та показник «вольова саморегуляція» досліджувався на основі використання методики А. Зверькова і Е. Ейдмана).

Керуючись результатами аналізу науково-педагогічних джерел, обрано традиційну ступеневу шкалу рівнів готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності (високий, середній, низький), яка є обґрунтовано релевантною специфіці досліджуваного об'єкта – готовності до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Впроваджено та експериментально перевірено ефективність організаційно-педагогічної системи підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності. Якісні й кількісні зміни за кожним із показників піддані статистичному аналізу, де на рівні значущості 0,05 з використанням критеріїв Пірсона та Ст'юдента підтверджено статистично значущі зміни в експериментальних групах ЕГ1 (бакалаврат) і ЕГ2 (магістратура), причому значну динаміку зафіксовано: за показником «Мотивація» (у групі ЕГ1 позитивна динаміка склала 7,9%, у ЕГ2 – на 17,9%) пояснюється участю майбутніх магістрів у діяльності секцій та змагань з інноваційних видів рухової активності, а також використанням відкритих освітніх ресурсів у процесі формування готовності майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності); за показником «Гімнастична підготовленість» (позитивна динаміка склала 20,5% для ЕГ1 і 20,1% для ЕГ2) пояснюється участю майбутніх фахівців ФКіС у діяльності секцій та змагань з інноваційних видів рухової активності; за показником «Самоаналіз» (загальна позитивна динаміка в групі ЕГ1 склала 11,9%, у ЕГ2 – 20,1%) пояснюється застосуванням комплексу інтерактивних освітніх технологій, які орієнтували на діалог, використання цифрових технологій візуалізації, комунікацію і самопізнання.

Дискусійні положення та побажання щодо вдосконалення змісту дисертації

Позитивно оцінюючи отримані результати дослідження, їх наукову новизну та практичну значущість, необхідно відзначити дискусійні положення дисертації та окремі зауваження:

1. У роботі поряд з поняттям «інноваційні види рухової активності» використовується поняття «інноваційні види спорту», проте характеристики останнього не надається.

2. Для з'ясування практичного стану розробленості проблеми дослідження Вами досліджувалися думки стейкхолдерів, проте в роботі не наведено аналізу їхньої думки щодо доцільності впровадження інноваційних видів рухової активності у ЗЗСО;

3. Відкритим залишилося питання щодо кореляції ідей НУШ із підготовкою майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

4. Як поєднуються між собою стандарт освіти спеціальності 017 ФКіС та підготовка майбутніх фахівців ФКіС до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

5. У роботі серед специфічних принципів використання інноваційних видів рухової активності бачимо принцип розвитку творчих (музичні, хореографічні, естетичні) здібностей. Проте у роботі дотримання цього принципу розкрито побіжно.

Водночас, варто зазначити, що висловлені зауваження не є принциповими, вони мають рекомендаційний характер і суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку наукового дослідження С.І. Атаманюк, не знижують її високої теоретичної та практичної цінності щодо підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності.

Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових виданнях

Основні наукові положення дисертаційної роботи висвітлено в 52 публікаціях (із них 20 – одноосібні): 2 монографії, 1 патент на корисну модель, 15 статей у наукових фахових виданнях України та 5 статей у наукових періодичних закордонних виданнях, 4 навчально-методичних посібники, 7 матеріалів методичного та 18 – апробаційного характеру.

Ідентичність змісту автореферату й основних положень дисертації

Зміст автореферату ідентичний основним положенням дисертації. Інформація про головні ідеї, що виносяться на захист, подаються тут стисло, науково, дають повне уявлення про постановку проблеми та її розв'язання.

У дисертації здійснено теоретичне узагальнення та наукове розв'язання проблеми підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності через теоретичне обґрунтування, моделювання та експериментальну перевірку відповідної педагогічної системи.

Теоретично обґрунтовані та експериментально перевірені положення проведеного дослідження покладені в основу розробленого навчально-методичного забезпечення організаційно-педагогічної системи: монографії «Інноваційні види рухової активності та підготовка майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до їх використання»; навчально-методичних посібників «Колове тренування як засіб розвитку спеціальних рухових якостей на заняттях з фізичного виховання у навчально-тренувальному процесі у вищих навчальних закладах», «Розвиток швидкісно-силових якостей та спеціальної витривалості спортсменок високого класу у спортивному командному фітнесі»; методичних рекомендацій «Методичні рекомендації до занять силовою підготовкою для студентів всіх спеціальностей», «Методичні вказівки до лікувальної фізичної культури при різних захворюваннях студентів спеціальної медичної групи»; конспектів лекцій «Конспект лекцій з основ здорового способу життя та фізичного виховання студентів», «Конспекти лекцій розділу «Музритміка з елементами хореографії» з дисципліни «Фізичне виховання», спеціалізація «Аеробіка» для студентів ВНЗ технічного профілю»; тестових завдань «Фізичне

виховання студентів. Тестові завдання до теоретичної частини з фізичного виховання для студентів вищих навчальних закладів».

Залишається актуальним дослідження проблем, які стають на заваді успішному використанню інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності майбутніх фахівців та розробка рекомендацій для їх нівелювання.

Висновок

Проведений аналіз дає підстави зробити загальний висновок, що за актуальністю, змістом, сукупністю отриманих результатів, науковою новизною, теоретичною і практичною значущістю, достовірністю та повнотою висвітлення їх у публікаціях дисертаційна робота «Теорія і практика підготовки майбутніх фахівців фізичної культури і спорту до використання інноваційних видів рухової активності у професійній діяльності», подану на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук, є завершеним, цілісним дослідженням вагомої наукової проблеми, яке відповідає вимогам сформульованим у пп. 9, 10, 12, 13, 14 „Порядку присудження наукових ступенів”, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р. № 567 (із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ № 656 від 19.08.2015 р., № 1159 від 30.12.2015 р., № 567 від 27.07.2016 р., № 943 від 20.11.2019 р., № 607 від 15.07.2020 р.), що дає підстави для присудження Атаманюк Світлані Іванівні наукового ступеня доктора педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти.

Офіційний опонент:

доктор педагогічних наук, професор,
ректор Харківського національного
педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
член-кореспондент НАПН України

Юрій БОЙЧУК

